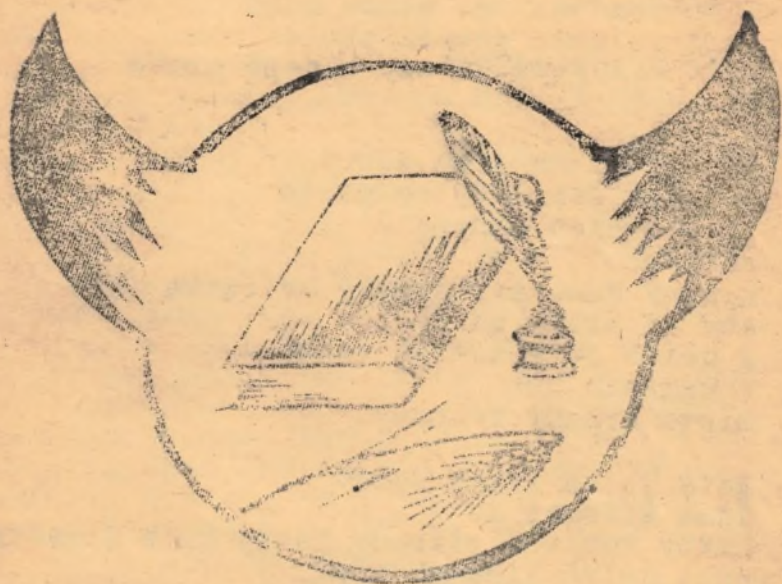

Z kroje Ječmínko

občasník

roč. 2 č. 1

Eště je to s náma dobrý
Eště nám říkaj blázni
pitomci cvoci šílenci

Eště je to s náma dobrý
eště chodíme v dešti
a smějeme se na plnou hubu
eště vnímáme poesii okolo
eště milujeme hvězdy hlavně proto
že jsou

Eště je to s náma dobrý
kupujem svejm dětem místo
plechovejch samopalů
autíček
Krásný Usměvavý gumový zvířátka
aby si hráli na Lidi
A učíme je rozdělat vohň
v kamnech
místo Branný výchovy.

Eště je to s náma dobrý
jsme šílenci do
hudby, toulání přírody, lásky, knih, divadla
nebo úplně jinéjch věcí

Eště je to s náma dobrý
nadšení blázni touhy znát

Eště je to s náma dobrý
máme spoustu divnejch nápadů

je to dobrý
s náma
Eště
totiž
sme.

SKLEROTIKUM

wwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwww

Sklerotikum je děj, dalo by se říci, protože někdy někde něco dáme, či někdy někde něco chceme udělat, popříadě chceme někdy někde vyslovit a najednou v tom daném okamžiku nevíme kde jsme konkrétní věc dali, nevíme co jsme chtěli udělat, ba ani nevíme co jsme to chtěli vyslovit.

Tak tedy faktum, něco se děje. V nás, s námi a proto děj.

Teda i kdyby bylo sklerotikum sebe dějovější, na nás si nepříjde. Totiž pátek je pátek a to nejde zasklerotikovat. Vždycky víme, že se má někam jet. To je to hlavní a sklerotikum nám to nevezme.

Někdo někdy však jet nemůže, ale přesto si vzpomene, jaké by to bylo kdyby jel.

Když už jedeme tak jedeme, někdy na zvaldo a většinou jedeme abychom jeli. Sklerotikum však vezeme sebou. Někdy jedeme a nadodjedeme tam kam jedeme, ale dojedeme třeba někam jinač. Někdy se potkáme s těmi co jsme se měli potkat, někdy je nepotkáme a potkáme třeba někoho jiného.

Mohli bychom konstatovat, že v některých případech je pro nás sklerotikum nějaké dějové dobro, protože rozšiřujeme místa kde jsme ještě nebyli, seznamuje nás s těmi, které jsme neznali.

Jenže abychom to vše nezasklerotikovali, píšeme si adresy, píšeme a kreslíme do cancáků a kronik, necháváme si je štemplovat kdekoli a kdykoli, schváváme jízdenky, stvrzenky, pokutové bločky, vstupenky, strkáme do nich ptačí pírků a kytky.

Z potlachů a slezin si pak vozíme camradla, camrátko, potlachovky i placky.

Co proti tomu nadělá sklerotikum? Nic. Stačí prolisťovat canc, kroniku, podívat se doma na ověšenou stěnu a tramp si hned vzpomene kde co kdy a jak.

No zkrátka sklerotikum i kdyby bylo sklerotičtější a nejsklerotičtější, na nás na trampy si nepříjde.

Žák
xxxxx

V lese se učít
to znamená ďábelskou trpělivost
Les má pichlavý chvost
a šimrá jím pod nosem, do uší, do očí
Žáku,
kniha ti ve stínu nadává hlupáku
- zabij ji.
Skoč
na výsluní.
Slunce se směje, až nebe duní
Zavola na tě bronzovým hlasem:
"Hochu,
všechno už umíš, co potřeba na dvacet let.
Pohoď mi svět
do náruče,
do srdce jej zabal
ať se nepotluče"

Poutník si říká
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Mám rád hvězdy,
protože se podobají kamení na silnici.
Kdybych ~~pe~~ nebyl bosýma nohama chodil,
také bych se o ně poranil.

Mám rád kamení na silnici,
protože se hvězdám podobají.
Na cestu mi od rána až do večera
svítí,

Jiří Wolker /Host do domu/
x x x x

On už je život tak uzpůsobenej, že přináší takové
věci, které si člověk nepředstavuje a najednou
to přijde a člověk se s tím musí nějak vyrovnat
a všechno musí jít dál....

Jiří Suchý
/po smrti J. Šlitra/

002196 ...

Balím do uzdy
modravé dálky
vonící nekonečnem
zapadající slunce
se záplavou červánků
uhasínající ohně
superící s hvězdami
klikatou řeku
bez olejů a splešků
kamarádství v očích
s touhou a volností

pak v obůvěku rozpnu řemínky,
abych byl do pátku obklopen
dojmy z posledního vandru.

červenec 79

Miky

x x x x

Čelca byl veliký dobrodruh,
vydal se do lesa na vlky sám a jen
s klackem.

Čelca byl veliký dobrodruh,
zabušil klackem poprvé do stromu,
vlci se seběhli.

Čelca byl veliký dobrodruh,
zabušil klackem podruhé do stromu,
vlci ho sežrali.

Čelca byl veliký dobrodruh...

x x x x

VĚZNI PŘÍRODY SE STANEME TAK ČI ONAK JEDNOU VŠICHNI. To láš tak, k a m a r á d e :

Prošoupáš první podrážky svých horalek, nařichneš prvním kouřem z táborev'ho ohně, přineseš si na rukou pozdrav a cejch lesa podobě s ůly a spálených pístí, začne se ti stýskat poté krásné volnosti tam někde dole v údolí, po kamarádech a zvuku k tarry, neodoláš, pojedíš zas a zas, znovu a znovu budeš oblékat stále vybledlejší košili, balit sarou usánu po tátovi a tak se z tebe poznenáhlu stane tramp. Po lítech pak poznáš, že tramping není jenom oheň a kamarádi, poznáš, že je to vlastně životní filosofie a svým způsobem i vyjádření naší národní povahy. Lecos se naučíš, lecos tě zklame ale zůstaneš tomu podivnému harcování věrný - příroda tě zajme, tak je to už jednou provždy psáno. Vězni přírody se staneme tak či onak je nou všichni. I když je to nakonec třeba jenom ten hrob na konci tvé životní cesty. A tak se tomu nebran, vždyť svoboda je to nejmenší co člověk k životu potřebuje. A h o j !

/Trail 16/

Wabi Ryvola

SAMOTÁŘ

Ticho
šilo černou nití
noc
A nechceš
od ní moc
Ohně bář
třeba jen
Jisker pár
A dlouhý hezký sen.

20.8.79 Señor

VERŠE PRO TRAMPSKÝ BÁSNÍKY
\$

Nedohasínej,
poesle,
Přiložím ještě do oharků
zapálím poslední svou startku
a budeme si povídat .

O čem?
No třeba o tom, že se
mi včera Pegas zjevil v lese
a měl ohnivý znamení
Zubiska na mně vycenil
roztáhne si je do úsměvu
a že prej , kde mám nákou děvu.

Povídám
parde, Pegasi,
holka se koukla do kasy
a když prej víc už nedovedu
než na tom světě zpívat si
- tak poslala mne v srpnu k ledu.

Pegas se znova zazubí
utrhne fajfku od huby
a začali sme zpívat spolu

chvíli snad v duru, chvíli v molu.
Oheň nám trochu ohřál regma
a dřív než rano padla sedma
spali jsme spolu pod širákem.

Divnej pár?
Možná.
Ale mně se
/když potom slunce hodil prakem/
zdálo, že jediným je znakem
pro Pegasy, i pro tuláky
velmistr Ton.

Pokývnul přítel koňskou hlavou
rozepjal křídla
poodletěl.

A já teď z uhlíkových světél
~~vyčistím~~ snažím se vyčistit trochu pravdy,
vyzpívat sebe, jeho, krásno.

A tóny
tóny
neuhasnou.....

Houla

X X X X X X X X X X X X

Bečále - přecpanej vlak. "Hele, vole, čundrák.
Hašíš jak svina, čum jakej má klobouk."
"Fakt vole" Mlčky si stoupá do uličky a nevzá-
maje tomu pozornost. Pak jen slyší: "Já jsem se
šel přes sobotu na zábavu, já jsem se tak vožral."
"Ty vole, já jsem zase žehlil v pátek u nás v ho-
spodě." "Víš co? Zajedeme si taky někde na čundr
a pořádně se tam vožereme, jo?" "Ale někam na
chatu, teď už je, vole, venku zima."

říjen 78 - Miky

X X X X X X X X X X X X X

BARVA ZA TO NEMŮŽE

Opravdu tam na mě čekal. Léta jsme se neviděli.
Zase se na mě usmíval tím svým nenapodobitelným
způsobem a dlouho mi třásl rukou.

I když jsme o něco starší, ten den jsme vy-
váděli jako malí kluci. A bylo nám moc fajn.
Brodili jsme se po kolena ve sněhu a začala se
nám opět líbit zelen. Vždyť barva za nic nemůže.
Jimi Vexlář/t. č. v z./

X X X X X X X X X X X X

Průvodčá k trampevi Prockovi: "Pane Tramp, vy máte
špatnou jízdenku." "Copak já ji tiskl???"

O O O

Rada trempům houbařům:

Všechny houby jsou jedlé, některé jen jednou.

DEN ZEMĚ /fejeton z EKOFILEU/

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Na počátku stvořil Bůh člověka, což podle všech statistik nejnovějšího plánovaného rodiočovství byla velké chyba.

"Budiž světlo." A bylo světlo a člověk je nazval ohen. Napřed se u něho ohříval, pak na něm vařil. Ohen ho také ochraňoval před šelmami. Pak ale člověk přišel na to, že může ohen spálit celý les, něčí chatič, či srub, ba i na hranici čarodějnic, že může pálit uhlí a ropu, které vydávají černý dým. Z kouře se člověk rozkašlal, slzely mu oči a rezbolely horní cesty dýchací. Člověk se nakonec optal: "Bože, cos mi to provedl?"

A když Bůh stvořil potoky, řeky, jezera a moře, člověk tam naházel všechny odpadky, až ryby lekly, rostliny hybnuly a zmizel kyslík, takže vody páchly, byly kalné, nikdo se v nich nemohl koupat, natož je pít, nebo nanich plachtit. A tak člověk pozvedl zatačnou pěst a zvolal: "Proboha, přestaň už s tím."

A člověk stvořil kola, což bylo dobré. Už nemusel chodit pěšky pialesem nahoru a dolů, či do škol. Potem stvořil stroj, který poháněl kola. Člověk si už zvykl a nebyl závislý na zvířatech, které ho táhla po cestách a pašínách. A nazval nového tvora auto. Tvář země se změnila. Aby si usmířil auto, člověk byl nucen kácet stromy, vytínat květiny a asfaltovat cesty. Vrtal do země i do moře, aby získal pohonné látky. Když mu moře zčernalo uniklou ropou a vzduch byl hnědý. Čím více se auto rozmnožovalo, tím více parkovacího prostoru potřebovalo. Tím pomaleji se pohybovalo, pomaleji než kůň. Člověk za volantem si rval vlasy a řval: "Herzot, dostaneš se vůbec domů?"

A člověk stvořil pytlák z igelitu, plechovky z hliníku, celofánové obaly, papírové táceky, nevratnou lahov, bylo to dobré, protože člověk

mohl vyvenčit své auto a nakoupit si všechnu potravu na jednom místě. Co bylo dobré k snědku, to schoval do ledničky a co už nepotřeboval, to vyhodil. Brzy se země pokryla igelitovými pytlíky, plechovkami, papírovými tácky a nevratnými láhvemi. Nebylo už kde si sednout, či procházet se a člověk potrásal svou hlavou a bědoval: "Podívej se na to, hrozné svinstvo."

A člověk rozštěpil atom a sebral to, co se naučil a nacpal to do bomby, aby se ~~xx~~ chránil před jinými lidmi. Pak bombu shodil, aby se přesvědčil, jak to bude fungovat. Byl nesmírně spokojen, protože byl bezpečný před ostatními. Avšak ti druzí se taky naučili štěpit atom a vyrobili své bomby. A tak člověk dělal větší a větší bomby a výbuchy vedly k uniku radioaktivních látek do vzduchu, odkud se dostaly až do lidské potravy a do vody. Vše, co bylo k snědku, se stalo nejedlé, a to, co tišilo žízn, nebylo k pití. Tak člověk dostal velký strach a pravil: "Bože, pomoz nám."

Avšak tentokrát došla Bohu trpělivost. Poslal zprávu svému věrnému služebníkoví Ralphu Naderovi: X/ "Vystav archu, a pak...." Ale to už známe.

Art Buchwald

X/ Jde o amerického bojovníka za práva spotřebitelů a nesmiřitelného činitele v otázkách ochrany životního prostředí.

X X X X

ROVNICE DNEŠNÍHO TRAMPINGU

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

První neznámá: vylučujem 50% kovybojičků, skočápníků, sezonáků a podobných individuí, oblečených trumpsy.

Druhá neznámá: Taktéž vylučujeme 10% chatarů,
----- tvrdící o sobě, že jsou tvrdí
muži savany při pohledu na bu-
jarý western v televizi.

Třetí neznámá: je ten zbytek 40%, o kterých
----- vlastně máme mluvit. A s těmi
je to takto : 10% romantiky, 10% strachu
10% ideálů, 30% boje, 40% dřiny,
což se rovná 100% relativní svo-
body, o které mluvíme, a kterou
stejně nemáme.

Stanley

x x x x

VLAJKA
96969696

Do dřeva se zakusují stále větší plameny
začínají osvětlovat tváře kamarádů
sálá z nich teplo, mír, láska
vůně prosmoleného dřeva
dým stoupá zvolna k nebi
Do praskotu ohně zazní kytara
melodie Vlajky se nese večerem
Vlajka vzhůru stoupá
kamarádství a láska k přírodě s ní
Vlajka vzhůru stoupá
na stožár kde pro ušlechtilý vlét bude cíl.
duben 79 - Miky

x x x x

Jednou Makrel prohlásil:
"Budu šetřit: nebudu chlastat, denně utratím
za chlast 10 Kčs; měsíčně to je 300 Kčs, ročně
je to 3600 Kčs, za 10 let je to 36 000 Kčs,
za 30 let je to moc.
A paksi koupím hospodu a prochlastám to."

x x x x

"Čoldo, taďy jsem měl před chvílí kus salámu a
už je v hajzlu." "Poslyš, Endy, ty nějak ry-
chle trávíš."

MOTÝLI KŘÍDLA

hudba text:

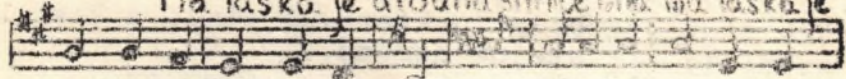
Vojta Kidák Tomáško

hraji a zpívají

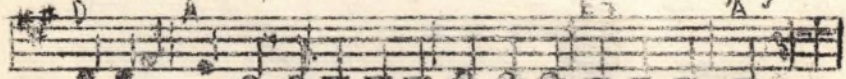
ROHÁČI Z LOKTE

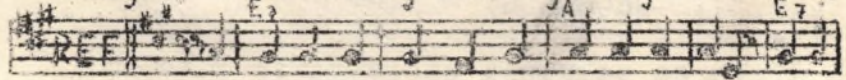
Má láska je dlouhá silnice bílá, má láska je

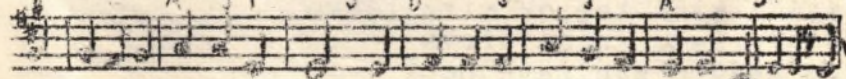
zarostlá do prachu cest. Má láska se chvěje jak

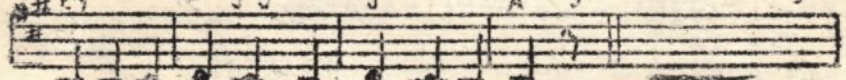
motýli křídla a hlodí v studený světýlka hvězd

A Dej pozor je křehká jak z jabloně květy snadno

i poniči hostejný mráz je zakletý do jedné blahověty

MOTÝLÍ KŘÍDLA

oooooooooooooooooooo

Má láska je dlouhá, silnice bílá
má láska je zarostlá do prachu cest
má láska se chvěje jak motýlí křídla
a nlačí ji studený světýlka hvězd

Má láska je v trávě, půlnoční rosa
popruhy tlačí do rameneu
svítání - louka a zvonící kosa
i vlaky co březe mne - neodjedou

Ref. Dej pozor je křenka jak z jabloně květy
snadno ji poničí lhostejný mráz,
je zakletá do jedné bláhové vřety,
Tvá tulacká láska, co v sráci ji máš

Chutná jak víno slunečních straní,
provoní potoky divokých hor
je čistá jak slova, která tě zdraví,
když ruce naproti k pozoravě jdou

Má láska jsou chvíle, kdy na celtu prší
jehličí v kotýlku, vařící čaj,
má láska jsou kluci, co po ránu bručí,
a každou sobotu stavějí stan.

VLAK DO SOBOT A NEDĚLÍ.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Poslední světlo předvečera se ještě chvíli plouží po vršcích zasněžených kepců a chechel kouře z lokálky, omětaající pokleslé větve starých smrků, začíná prokvétat klikatými provázky jisker. Ve vagoně se rozsvěcují světla, která zdobí snůh kolem trati nekonečnou řadou jiskřivých a pomíjivých čtverců. Vlak podoben čenichajícímu jezevčíkovi udýchaně sleduje železnou stopu kolejí, prosmývá se úzkým údolím zvolna ale jistě nahoru.

Vyháním oči do šera na obhlídku okolních strání. Posílám je na všechna ta v létě dobře poznaná místa, na všechny v mechu vyleželé dolíky, ke všem známým chalupám a hájovnám, kde teď stoupá dým z komína do mrznoucího vzduchu a odtud škvírami proniká do lesa vůně ohříváné večeře.

Budím oči uspávané klepáním kol a znovu je upíram do modravého temna soumraku. Zavádí o slouctu starých smrků, které mi byly střežou po jednu noc, pod skalním převísem spíše vytuším, než uvidím zbytky mého ohniště. Přivru víčka, kdýž mě oslní záblesk ze zmrzlé hladiny zátoky, kde jsem mnohokrát pil s hlavou ponořenou v proud.

Tma houstne a vlak vytrvale slídí od jedné zastávky ke druhé. slouží spíše strojvedoucímu k odpočinku, než cestujícím k vystoupení.

A najednou mne začíná pronásledovat myšlenka, že vagonky snad starší než sama dýchavičná lokomotiva, časem doslouží, a že můj oblíbený "Pacifik" pojedě jednou svou poslední cestu klikatým údolím. A potom....

Zamrazilo mne i ve vytopeném kupé při představě elektrických lokomotiv řvoucích hlasem předpotopní obludy, při vidině chromu a kůže místo dřevěných lavic. Dásím se prachu projektovaných přemodernisovaných a neutulných nádraží a je mi líto strání se starými smrků, které již stě padnou za obět zdraženým kolejím.

Vím, že pokrok, modernisace, nutnost jít stále dopředu je mnohde nutností, nejsem přece

žádný staromilec; jenže spěch, před kterým na zapomenutá místa zatím utíkáme, nás s lhotejnou jistotou stále dohání. Veverky a srny se odstěhují ptáci odletí hlouběji do lesů a k čisté vodě bude nutno putovat až k pramenům. I my poputujeme se svými bágli dál a dál. Ale co pak, až nebude možno jít o kus dál, až nebude kam ustupovat?

A tak, zatím co zapínám popruh torny a mířím ke dvířkám, zatím co vlak brzdí v mé zastávce počítám kolik nás, co milujeme tato a všechna ostatní těmto podobná místa, by muselo dát po korunce, abychom si mohli koupit tenhle starý rozhrkaný vlak i s kolejemi a pohádkovou přírodou podél kolejnic.

Sid.

CO JSTE MÝM LOUKÁM UDĚLALI?

Louky se tady prostíraly,
na květu květ.

Zelený, ohnivý,
pod modrým nebem vonící,
vysoký velný svět.

Zde na slunci na břehu Olešné
i ve stínu v Hatích jsme žili,
rok co rok jsme sena nasušili.
A byt je často i voda podkalila,
než Olešné hráz uzdu nasadila,
rok co rok se odtud seno sklízelo—
a nikdy ho nechybělo.

K podzimu po otavách

jsme krávy vyháněli na pastvu.

A kluci i krávy jsme volně, bez řetězů žili,
den nám plynul v hrách, až světla v chalupách
přivítala tmu.

To tedy bylo chybně vymyšleno,
že louky jsou mokré a nedávají seno,
želouky ty už nejsou schopny žít.

Kdo, proč jste ty louky z života odepsali,
vy zodpovědní, života znalí,
proč jste je dali odpadem zavalit?

Vím, pláč, vzdechy nad loukou pohřbenou nestačí.

A přece otázka do mysli se vtírá:

Komu se to líbí, komu to prospívá
užitek i krásu luk tak mrzačit?

MUDr. Josef Nohel

Na Brdech, kde dříve stály trampské boudičky je
dnes jen hromádka kamení a vršek z ohořelých klád
kříž. Totiž počátkem roku 1977 vylétly tyto sru-
by jednoduše do vzduchu.

POLICEJNÍ BLUES

Policejní blues se hraje
poslouchajte přátelé
pro trampy brdského kraje
policejní blues se hraje
poslední -- a omšelé

Kusy trámů pod měsícem
zpívají, zpívají
opálené borovice
vzývají vzývají
Tam kde naše sruby stály
jenom mrtvé z kamene taly
mlčí

Moje píseň teskně skučí
v lesních korunách
trampský národ vztekle bručí
moje píseň teskně skučí
z pěstí vane strach

Kusy trámů pod měsícem
splývají splývají
opálené borovice
vzlykají vzlykají
Tam kde naše sruby stály
nálože na počest králi
ničí

P
Policejní blues se hraje
poslouchajte přátelé
dělat peklo místo ráje
k tomu tonleto blues zraje

pozítří je neděle

Houla

DNESKA

Mám příděl rumu
a sekeru v ruce
a jak na to jít
navodů tučet
a vypérat střeva
jen ať si řvou
to už mi neva

Hale ty boudo
boudo prašivá
až tě rozhodím
padnu u piva
ruce si umyju
po tvoji špíně
a budu po fušce
tvářit se líně

Jsem chudý jsem zvr
pokročilí říkají
tatička hubata
sestřičku hrůzu
šák je už naučím
tuhleto lůzu

Hale ty boudo
boudo prašivá
až tě rozhodím
padnu u piva
Až tě rozhodím
nebude tu puch
nebudeš podřevat
cestovní ruch

Johnny

A co dodat: "BYLI JSME A BUDEM..."

PRVNÍ LEKCE.

Sluncem rozpálená lesní silnička vydecimuje asfaltem navinuté zbytky letního dne do chladivého večerního oparu. Je pátek večer a měsíc jako rybí oko svítí na cestu třem trampíkům. Kluci se cítí pány tohoto kousku světa kam auta ani ve dne a jen tak pro ukrácení dlouhé chvíle a z přebytku energie si klásí chlupatým tenisáčkem. Pobíhají, smějou se a skotačí. Najednou za nimi zarachotil motor a světla dvou reflektorů prořízla modrý měsíční přísvit. Kluci odskočili stranou a auto profrčelo kolem nich. Nikým nehlídaný míček zmizel v příkopu.

"Idioti! Co taďy dělá s tím smradem!?" ulevilsí Ike.

Druzí dva, s baterkou v ruce rozhrnují trávu ve škarpe u silnice. "Coby! Panstvo si vyjelo na weekend! To sou určitě od té chaty na Haluzích."

"Hm ho!" klásí třetí a strká tenisák do kapsy.

Ještě pár desítek metrů po silnici a pak trojka uhýbá beze slova do lesa.

Auto dojelo na Haluze. Řidič stáhnul automobilové rukavice, vystoupil a vytáhl věci z kufru. "Brácho, neměli bysme..."

"Ne! Do toho nikomu nic není!" odpoví starší ze sourozenců skoro nakvašeně a chystá se vystoupit.

Pomalu se blíží půlnoc. Kluci okolo dohasínajícího ohně dopíjejí zbytky čaje. "Nede ulej to a puďeme spát." Když bere edus vody a pomalu, s rozvahou utápí žhavé uhlíky do tmy, Monte uklízí zbytek chleba. "Já bych šel ještě na špacír."

"Jak chceš, Iku. Ty dem spát-a né abys zase vyspával do dvanácti." Ikova postava zmizela ve tmě.

Paprsek slunce pošimral Ika pod nosem a chlapec vystrčil rozcuchanou hlavu ze spacáku.

"Pán se vyspínek! Bude si pán p. át snídani až o postele nebo rá i ke stolu?" posmívá se Med a širokým gestem ukazuje na veliký pařez. Kluci už jsou vzhůru a grovna dodělávají jí lo.

Ike doplná kalhoty a posílá kamaráda úplně jinam, než mají dnes namířeno. Při-čapne na bobek pařezu na kouří ešus s čajem a voní mícháná vajíčka s hermelí-
nem a pustí se do jídla.

Vtipálek Med si ani při jídle nedá pokoj: "pán byl včera na lovu? Pán nebude nejlepším lovcem-koříst nevidět. Nebo snad lámal srdce dceři správce svých lesů?"

Ike vytírá zbytkem chleba pánev a ani se nerozčiluje. "Na Haluzárně jsem se byl podívat. Monte měl pravdu. Auto bylo zapar-kovaný kus vod tý chajdy."

Monte má pravdu dycky", směje se Med. "tak jsem mu vypustil všechny guny. První lekce, aby věděl co jo a co ne. Příště to vezmu kadlou!"

Neviděli tě?" projevil starost monte "V půl druhý v noci? nejseš padlej na hla-vu? Už dávno spali."

Je pátek. Silný srpek měsíce svítí ble-dou září na chatu Na Haluzích. Po malé les-ní silničce přijíždí stará oktávka. Auto zastavilo, řidič stáhnul automobilistické rukavice "Tak co, brácho?"

Soused mlčí, řidič natahuje ruku na zd-ní sedadlo a podává dva oděné batlíky. Obléká se a vystoupil. Spolujezdec začal šátrat rukou ve výklenku palubní derky.

Věci žuchly v zadu a s autem na zem a druhá dvířka vozu se otevřela. "Brácho, ne-měli bysme přece jenom..."

"Tady je." podává sedící brastrovy obdél-níček bílé umělé hmoty s terčem v jehož žlutém středu je černý trojuhelník a sahá do žracáku. "podej mi klapeta, Mate!"

Řidič navlékne obrovitou usárnu, a po-
dává bratrovi berle. Invalida se vysunul z
auta a začal se rpzhýbávat. Za chvílenku
vyrazili po lesní cestě a kus za chatou
odbočili do lesa.

Zamčený automobil s označením vozidla
tělesně postiženého za okénkem na dva dny
osaměl.

únor 79- Cimbura

X X X X X X X X X X

LÍTOSTÍ A VZTEKEM

Z ra osti lítosti i vzteke:
neomezen věkem
pláče člověk
Pláče zvěř

...
I strony
Věř
Pláčou voňavě
A pláčou stále
Na Pálavě
V Krušných Izealských
I v lesních harkýze G'ra
Pláčou před svou vlastní s rtí
Nás nutí

...
Neomezen věke:
pláče člověk
Ne radostí
Lítostí a vzteke1.

srpen 79 - Seňor

DOTYKY

Tráva usychá
Země pije
krůpěje slunce
I strom dodýchá
Šustí barvy
Šustí křídla

Oí se to dotýká /srpen 79 Seňor

PRY...

Vzít prý
prošlapané boty
prý z toulavýho telete
vybledlé džíny
prý třeba i tesílky
černé triko
prý na barvě nezáleží
v očích mít touhu
prý s usměvem
nastavit dlaně
prý dálce
pak jen malá chvíle
ve starý lokálce
prý taky možno jít pěšky
a pak se oddávat
prý romantice.

srpen 79

Sež oně

V malé hospůdce značně znavené,
píjí již pátý pivo chlazený
takovej bagl a stan v ruce se pronese
kde vás ale vodsud schlaštáný vodnese
kanady, opasek, nůž, klobouk, šátek
říká, já jsem trampem
takhle to jde celé léto, každý pátek
a hospoda je jejich campem.

srpen 79

Miky

x x x x

řiběhne Bubu na nádraží: "Honem, rychle
šátek za šest korun."

"kam to chcete?" "Ne, do ruky přece."

PÁTEK

ooooo

Jít

tam někam za obzor
postavit z celt dům
třeba v klínu hor
trochu věřit snům
dát Ahoj vobyčejnějším dnům

...
Je pátek a já zase jdu...
srpen 79 - Miky

GESTO

.. ..

Vítr zpovídal louhu
I březový háj
Meze voněly
po mateřídoušce
Po kolikáté již
A byla jsi blíž
zemi
I nebi
Pak jsi odhodila hořící nedopalek

Do louky
A já tě přestal mít
rád.
srpen 79 Señor

Kiwi přijde večer domů: "Cos dělala s tím
klukem v parku?" "Mamko, nevím jak se to
jmenuje, ale odedneška je to mým koníč-
kem."

Kdo má peníze, koupí si auto. Kdo je ne-
má umírá jinak.

SNUBNÍ PRSTEN Z TRÁVY
oooooooooooooooooooooooooooo

Každej se asi musí voženit
každej si asi hledá nověj byt
každej z nás čeká a přitom to ví
že dávno zná svou holku poslední

Ta holka to je gesta šlapací
ta holka za dést prachy utrácí
ta holka snědá s chutí bifteků
ti dává krev do nocí pod deku

Snubní prsten z trávy
navlíknuť nám ~~žáň~~ les
všechny beze slávy
k ohtáři vlak vez

Snubní prsten z trávy
chorál bouře hlas
a pak do konklávy
zapojil i nás

Náš byt je nádraží les nebo strén
náš byt je všude kde nás čeká dlan
náš byt je klid co svádí k dětskejm hrám
a ve dveřích má mramorovej rám.

Žijeme společně tady i tam
po svatbě nebejva nikdo moc sám
žijeme společně dvojice snů
žijeme šlapeme do dalších dnů.
březen 79 & Houla

x x x x

Něco z BRD - Cimbura je kontrolovaněj. "Tak pane tramp, občanku máte v pořádku, ale nezlobte se na nás, s touhle teletinou vás do lesa pustit nemůžeme. Musíte si nejprve pořídit auto s camp pingovým přívěsem ..."

Pane učitelí, prosím netlučte naši Marii/Danny.
My ji doma taky netlučeme, leda v sebeobraně.
Jurčíková, matka

CO?KDY?KDE?JAK?PROČ?

Na osadním campu T.O.Tuláci proběhl opět začátkem června MTDD/Mezinárodní trampský den dětí již 5./tentokrát zahořel oheň jako vysílání čs. televize

X X X X X X X X

Kamarád Jerry a Mikina uspořádali "Roštěácký vandr" kterým pomohli naším lesům.Roštěácký od slovarosti

X X X X X X X X

4.Festival trampských písní byl opět v H.Jelení.

X X X X X X X X

Na Heřmánkách oslavil 1.výr. klub ŠNEŽENME SE".

X X X X X X X X

T.O.Kuželek,T.O/KZČZ a T.K.Hamaka Corps uspořádali 2.roč.koloběžkových závodů.

XVX X X X X X X

Tom T.O.Winoga a T.S.Kuře vstoupili v manželský stav.Budiž jim manželství lehké.

Z X X X X X X X

Zpráva z černé kroniky:Skupina trampů byla napadena občany cikánského původu v Polském domě v Ostravě.Došlo ke rvačce při níž cikáni stačili způsobit větší počet monoklů,rozbitých rtů a nosů,odcizit jedny náramkové hodinky a peněženku.Po pachatelích se pátrá.-Samozřejmě,že tato zpráva nevyšla v novinách,ale o co jde:Bylo trampům řečeno jakmile se řec o tom dostane na veřejnost bude to na trampy.Byli sice napadení,ale žádnou náhradu za odcizené věci,nemocenské pojištění nedostanou-neboť co se měli co scházet.Museli by být turistický kroužek nebo nějaký klub/třeba šachisté/aby mohli dostat náhradu.Proto se kamarádi scházejme na slezinách v bytě někeho z nas.Tam na nás nikdo nemůže,bylo by to perušování osobní svobody.Vlastně ani ne,protože se tam schází trampové...

X X X X X X X X

8.výr.oheň T.K.Hamaka Corps zahořel v Hostýn hills

X X X X X X X X

V září se ze zeleného vandru vrátí kamarádi T.S.Petras,z T.O.Nayarit Pecold,Fous T.O.Vexlaři,Hombře T.O.Buffalo,T.S.Zuzankaa Sam z B.Přejeme si ať opět vykročí s námi na stezce.

K X X X X X X X

Kamarádi z T.O.Stříbrné jedle oslavili své 2.výr.a T.S.Prcek vyhlásil výsledky své fotosoutěže.

T. O.
WINOGA